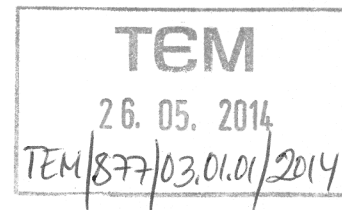

Westergren, Tolonen, HSV/Hyvärinen, Niemi, Arponen, Kivirinne, Mäenpää

Työ- ja elinkeinoministeriö
PL 32

00023 VALTIONEUVOSTO

Lausuntopyyntö TEM/877/03.01.01/2014

HELSINGIN ENERGIAN LAUSUNTO HALLITUKSEN ESITYKSESTÄ ENERGIAITEHOKKUUSLAIKSI JA LAEIKSI SÄHKÖMARKKINALAIN JA SÄHKÖ- JA MAAKAASUMARKKINALAIN VALVONNASTA ANNETUN LAIN MUUTTAMISEKSI

Työ- ja elinkeinoministeriö on varannut Helsingin Energialle mahdollisuuden antaa lausunto Hallituksen esityksestä Energiatehokkuuslaiksi. Helsingin Energia kiittää mahdollisuudesta ja toteaa lausunnossaan seuraavaa.

Suomessa energian tehostamistoimia on toteutettu jo vuosien ajan vapaaehtoisten energiatehokkuussopimusten kautta. Helsingin Energia on ollut mukana sopimustoiminnassa alusta alkaen ja sitoutunut toimenpideohjelmiin kirjattuihin toimenpiteisiin. Sopimustoimintaan kuuluneilla energiakatselmoinneilla on löydetty ja toteutettu useita suuria ja pieniä energiatehokkuustoimenpiteitä, joiden säästövaikutus vuonna 2013 oli yli 300 GWh. Lisäksi uudistettiin koko energianeuvonta mittavalla investoinnilla tavoitteena asiakastytyväisyyden ja kilpailukyvyn lisääminen. Tämä kaikki on tehty vapaaehtoiselta ja markkinaehtoiselta pohjalta, joten on hyvä, että tätä toimintamallia jatketaan uudistettuna velvoitejärjestelmän sijaan.

Energiatehokkuuslaki täydentää hyvin sopimusjärjestelmää, mutta siinä on muutamia kohtia jotka vaativat tarkennusta.

Energiakatselmuksia koskevassa 4. luvussa edellytetään, että yrityksen tulee aina toimittaa katselmusraportti kolmen kuukauden kuluessa sen valmistumisesta, mikäli katselmuksen tekee yrityksen oma työntekijä. Tämä on täysin turha vaatimus. Sama valvontamalli, kuin ulkopuolisen tekemissä katselmuksissa, on täysin riittävä. Lisäksi energiakatselmuksen vastuuhenkilön pätevyyden voimassaolon rajaaminen vain 5 vuoteen on epätarkoituksenmukainen. Kahden katselmointijakson pituus (8 v.) olisi järkevämpi. Katselmuksia koskeva pykälä herättää paljon kysymyksiä, joihin toivotaan selvennystä asetuksessa.

Mittaamista ja laskutusta koskeva 20§ on vaikeaselkoisesti kirjoitettu ja sen voi ymmärtää väärin. Lain perusteluosasta kuitenkin selviää, että lämpöenergiamittari on asennettava lämmön toimituspisteeseen eikä rakennukseen, jos rakennukseen tulee lämpöä useammalle rakennukselle yhteisestä lähteestä. Esimerkkinä asunto-osakeyhtiö, jossa on useita rakennuksia yhden lämmönjakokeskuksen

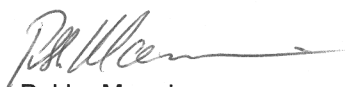
Westergren, Tolonen, HSV/Hyvärinen, Niemi, Arponen, Kivirinne, Mäenpää

takana. Perustelutekstin muotoilu on tältä osin selkeämpi kuin itse pykäläteksti. Muutoin loppukäyttäjän määritelmä on tässä kohtaa Suomen olosuhteissa erittäin perusteltu.

23§ edellytetään, että laskun mukana on ilmoitettava loppukäyttäjän vertailu edellisen vuoden kulutukseen ja kustannuksiin samana kautena. Kaikki vertailutiedot niin omaan kuin verrokkiryhmään on selkeämpi hoitaa erillisen raportin kautta, jota säädellään 25§. Viittaus yrityksen sähköisiin raportointipalveluihin laskussa olisi selkeämpää ja edistäisi paremmin energiasääötiedon leviämistä.

24§ - 26§ pykälissä edellytetään kulutustietojen antamista maksutta loppukäyttäjille. Tämä ei voi tarkoittaa sitä, että tietojen saattaminen esimerkiksi palvelimelle määrämuotoisena liitettäväksi taloautomaatioon tai muuhun sovellukseen tulisi maksuttomaksi. Laskutuksen perusteena olevien kulutustietojen jalostamisesta asiakkaan toivomaan muotoon tulisi voida periä lisämaksu samoin kuin näiden tietojen toimittamisesta asiakkaan pyynnöstä kolmannelle osapuolelle.

HELSINGIN ENERGIA

Pekka Manninen
toimitusjohtaja